

ATVADĪJĀMIES

ZIRŅU SELEKCIONĀRE MAIJA VITJAŽKOVA

(02.01.1947. – 30.06.2014.)

Zirņu ziedēšanas laikā mūžībā aizgājusi Maija Vitjažkova – spilgta personība, atsaucīgs un uzņēmīgs cilvēks, zirņu selekcionāre, lauksaimniecības zinātniece.

Pēc studijām Latvijas Universitātes Bioloģijas fakultātē 1970. gadā Maija sāka strādāt Priekuļu Selekcijas un izmēģinājumu stacijā par vecāko laboranti zirņu selekcijas grupā. Darbs veikts arī kartupeļu selekcijā, tomēr zirņi bija sirdij tuvāki, un M. Vitjažkova uzņēmās sēklkopības agronomes pienākumus, bet vēlāk, no 1983. līdz 2003. gadam, vadīja zirņu selekcijas grupu. Šajā laikā izstrādāta doktora disertācija un 1993. gadā iegūts bioloģijas zinātņu doktores grāds. Zināšanu apguve tika turpināta, uzsākta sadarbība ar zinātniekiem, pētījumu rezultāti prezentēti starptautiskās konferencēs. Latvijas lauksaimniekiem ir labi pazīstamas zirņu šķirnes, kuru izveidē pieliktas Maijas Vitjažkovas rokas un prāts: 'Vitra', 'Aina', 'Alma', 'Zaiga', 'Selga', 'Retrija', 'Bruno' un 'Lāsma'. Savu padomu Maija nekad nav liegusi: ne zemniekiem, gatavojot rakstus lauksaimniecības žurnāliem, lasot lekcijas un sniedzot konsultācijas, ne arī kolēģiem – vēl no 2009. līdz 2013. gadam Priekuļos dodot padomus par zirņu selekcijas jautājumiem. Par ieguldījumu laukaugu selekcijā un sēklaudzēšanā Maija Vitjažkova kļuva par Jāņa Lielmaņa prēmijas laureāti. Ilgus gadus viņa darbojusies Latvijas Ģenētiku un selekcionāru biedrībā.

Maijas sirds siltums un rūpes veltītas dēliem un mazbērniem, labi vārdi un uzmundrinājums bieži palīdzējuši draugiem un darba biedriem. Maija bija pateicīga liktenim, kas atveda viņu uz Priekuļiem. Viņas vārdi bija: „Priekuļi paši par sevi ir viena no spilgtākām vietām Latvijā, gan dabasskatu, gan ievērojamu cilvēku, kas cēlušies no Priekuļiem, ziņā.” Tas, Maija, ir arī par Tevi...

Valsts Priekuļu laukaugu selekcijas institūta vārdā Ilze Skrabule un Maija Gaiķe

LEKTORS AUGUSTS KURČINS

(05.11.1928. – 01.09.2014.)

Mūžībā aizgājis LLU LF ilggadējais darbinieks lektors Augusts Kurčins, kura darba mūžs ar fakultāti bija saistīts no 1953. gada līdz pat 1998. gadam.

Zinātniski praktiskās konferences „Līdzsvarota lauksaimniecība” 2013. gada izdevumā ir viņam veltīts raksts saistībā ar toreizējo 85 gadu jubileju. Pieminēsim viņa uzcītīgo kalpošanu LLU un fakultātei visa darba mūža garumā.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

LABORATORIJAS VADĪTĀJS JĀNIS GRĪNBERĢIS

(01.08.1938. – 06.11.2014.)

Dzīves ceļš ir noslēdzies ilggadējam Agronomijas un Lauksaimniecības fakultātes darbiniekam Jānim Grīnberģim, cilvēkam, kuram ir bijusi tikai viena darba vieta – LLU. Dzimtājā pusē Svētes pagastā pavadīts viss mūžs. Absolvēts Bulduru dārzkopības tehnikums, bet 1965. gadā – LLA Agronomijas fakultāte. Gan dārzkopība, gan arī agronomija viņam bija ļoti tuva. Pēc studiju beigšanas J. Grīnberģi uzaicina strādāt Augkopības katedrā, bet pēc neilga laika viņu nozīmē par fakultātes Agronomisko analīžu laboratorijas vadītāju. Šajā amatā Jānis strādā līdz pat 2004. gadam, kad dodas pensijā.

Savulaik laboratorijai bija nozīmīga loma fakultātes dzīvē, jo tajā tika veiktas visas zinātniskiem darbiem, studentu un aspirantu noslēgumu darbiem, pat studentu kursa darbiem

nepieciešamās analīzes. Atcerēsimies J. Grīnberga kādreizējos nopelnus un atbalstu daudzu fakultātes mācībspēku profesionālajā izaugsmē un absolventu sagatavošanā.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

PROFESORS ARTURS PRIEDĪTE

(07.11.1928.–16.11.2014.)

Latvijas Lauksaimniecības universitāte, Lauksaimniecības fakultāte un visa Latvijas agronomu saime ir zaudējusi kolēģi, agronomu, augu aizsargu, Valsts emeritēto zinātnieku profesoru Arturu Priedīti, kas savu mūžu veltījis lauksaimniecības entomoloģijai, kultūraugu kaitēkļu bioloģijai un ekoloģijai, bet it sevišķi ābeļu biocenozei. Profesors pirmais Latvijā izstrādājis integrēto augu aizsardzības sistēmu ābelēm. Mācījis vairākām lauksaimnieku paaudzēm lauksaimniecības entomoloģiju, un viņa bijušie studenti tagad strādā zemnieku saimniecībās, valsts iestādēs, zinātniskos institūtos un universitātē, atceroties viņu pateicībā par gūtajām zināšanām.

Savulaik profesors Arturs Priedīte vadījis Augu un kukaiņu vīrus slimību problēmu laboratoriju, Lauksaimniecības fakultātes Augu aizsardzības katedru, bijis Latvijas Lauksaimniecības un meža zinātņu akadēmijas prezidija loceklis un Zemkopības nodaļas vadītājs. Viņš bijis arī Latvijas Agronomu biedrības īstens entuziasts un atbalstītājs, ilgus gadus kā galvenais redaktors rūpējies par žurnāla „Zeme un tauta” izdošanu.

Pēc aiziešanas pensijā 2000. gadā profesors turpināja interesēties par augu aizsardzības problēmām, sniedza padomus lauksaimniecības entomoloģijā doktorantiem un studentiem, kuri specializējās augu aizsardzībā. Aktīvi piedalījās semināru un konferenču diskusijās. Neiztrūkstoši un regulāri notika gan lietišķas, gan brīvu tematu diskusijas pie kafijas tases kolēģu vidū. Diskusiju temati bija visdažādākie – no „zemes lietām” līdz pat astronomijai. Profesoram bija ļoti plašs interešu loks, viņš bija Latvijas Entomoloģijas biedrības un Latvijas Ornitoloģijas biedrības biedrs.

Nozīmīgu vietu profesora Artura Priedītes dzīvē ieņēma ģimene, kuras lokā kolēģi bija vienmēr laipni aicināti un gaidīti. Šajos brīžos līdz ar profesoru priecājāties par viņa bitēm, gandrīz pieradinātiem savvaļas putniem un īpašo daiļdārzu, kurš bija izkopts līdz pilnībai.

Kolēģiem ļoti pietrūks profesora un šo daudzpusīgo sarunu.

LLU Lauksaimniecības fakultātes kolēģi